

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/133/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823200973
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3823200973.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Mejstříka, členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. A., nar. XX. XX. XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa rodičov, matka: B. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., D. XXXX/XXX a otec: E. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom F., G. H. XXX/XX, o zvýšenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 12P/14/2023-131 zo dňa 20. 07. 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prievidza svojím rozhodnutím vo výroku I. zmenil rozsudok tamojšieho súdu č.k. 14P/21/2017-83 zo dňa 28. 11. 2017 vo výroku II. tak, že s účinnosťou od 15. 03. 2023 zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na maloletého A. zo sumy 80 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne, pričom výživné je otec povinný poukazovať k rukám matky maloletého dieťaťa vopred, vždy do posledného dňa predchádzajúceho kalendárneho mesiaca. Vo výroku II. vyčíslil zameškané výživné za obdobie od 15. 03. 2023 do vyhlásenia rozhodnutia vo výške 455 eur a otcovi povolil toto splácať spolu s bežným výživným v splátkach po 20 eur mesačne s tým, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej zo splátok riadne a včas, sa stane zročným celý zvyšok zameškaného výživného. Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 36, § 62, § 75 a § 78 Zákona o rodine, keď dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia vo veci nastali skutočnosti, ktoré umožňujú zmenu predchádzajúceho rozhodnutia vo veci výživného k maloletému dieťaťu. Porovnal pomery v čase posledného rozhodnutia o výživnom s pomermi súčasnými, ktoré zistil z vykonaného dokazovania a dospel k záveru, že je potrebné zvýšiť výživné na maloletého A.. Výšku výživného stanovil v súlade s odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa, ako aj s možnosťami a schopnosťami rodičov.

2. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Uviedol, že k 31. 07. 2023 obdržal výpoveď a momentálne je nezamestnaný. Keďže nemá príjem, nie je schopný platiť výživné v stanovenej výške, avšak je ochotný toto platiť v sume 100 eur mesačne.

3. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

4. Z preskúmaného rozhodnutia, ako aj spisového materiálu s prihliadnutím na obsah odvolania odvolací súd zistil, že predmetom konania pred súdom prvej inštancie bolo posúdiť, či nastali podmienky

pre zmenu predchádzajúceho rozhodnutia, ktoré by odôvodňovali zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že naposledy bola vyživovacia povinnosť upravená rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 14P/21/201-83 zo dňa 28. 11. 2017. Týmto rozsudkom bol maloletý A. zverený do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný platiť výživné od 15. 03. 2017 do 31. 07. 2017 v sume 75 eur mesačne a s účinnosťou od 01. 08. 2017 v sume 80 eur mesačne. Rodičia maloletého nie sú manželia, pričom otcovstvo bolo uznané dňa 20. 04. 2017. V tom čase bol otec dieťaťa nezamestnaný, v starostlivosti mal dve deti, na ktoré ich matka mala určené výživné vo výške 30 % životného minima. Matka dieťaťa poberala rodičovský príspevok 213 eur. Matka dieťaťa má okrem maloletého A. ďalšie tri deti. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie žil otec s dvoma deťmi v rodinnom dome vo vlastníctve jeho rodičov. Matka detí má upravenú vyživovaciu povinnosť sumou 50 eur a 40 eur mesačne na maloletého E. a I.. V čase rozhodovania súdu otec pracoval v Nemecku, pričom z predložených výplatných pásov súd zistil, že má príjem prevyšujúci 1.600 eur mesačne. V Nemecku hradí podnájom 600 eur mesačne, rodičom posielala sumu 400 eur, ktorí sa v jeho neprítomnosti starajú o ďalšie dve jeho maloleté deti. Žije s priateľkou, ktorá sa taktiež podieľa na nákladoch na bývanie v Nemecku. Matka v čase rozhodovania súdu mala ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej J. K., na ktorú jej biologický otec má stanovenú povinnosť výživného v sume 140 eur mesačne. Ďalšie dve deti sú už plnoleté. Príjem matka dosahuje zo zamestnania vo výške 452 eur v čistom mesačne, poberá rodinné prídavky na dve deti vo výške 120 eur mesačne. Medzi základné výdavky patrí prenájom bytu, synovi raz ročne hradí liečebný pobyt v Kúpeľoch A. L. z dôvodu, že má zhoršený zdravotný stav. Maloletý A. navštevuje tanečný krúžok 1x týždenne, hradila tiež plavecký výcvik v sume 50 eur. Pred súdom prvej inštancie otec maloletého dieťaťa uviedol, že si je vedomý zmeny pomerov a dokonca súhlasil s výškou výživného 200 eur mesačne pod podmienkou, že sa preukáže, že je naozaj biologickým otcom dieťaťa. Následne na pojednávaní pred prvoinštančným súdom súhlasil s výškou výživného 150 eur mesačne.

5. Na základe takto zisteného skutočného stavu veci súd rozhodol o zvýšení výživného k maloletému A. s účinnosťou od 15. 03. 2023 na sumu 180 eur mesačne, tiež vypočítal zameškané výživné vo výške 455 eur mesačne. Vychádzal pritom z primeranosti potrieb maloletého dieťaťa, ako aj zo schopností a možností rodičov. Matke síce ubudli dve vyživovacie povinnosti, avšak maloletý A. má zdravotné problémy a s tým sú zvýšené náklady. Taktiež matke sa zvýšil príjem oproti predchádzajúcej úprave výživného. Pomery sa zmenili aj na strane otca maloletého, keď naposledy bol nezamestnaný, súd vychádzal u neho z potenciality príjmu 540 eur, v súčasnosti dosahuje príjem prevyšujúci 1.600 eur mesačne.

6. Súd prvej inštancie správne postupoval v súlade s ust. § 78 Zákona o rodine, keď skúmal, či od poslednej úpravy výživného sa zmenili pomery rodičov a maloletého dieťaťa. Správne potom dospel k záveru, že vzhľadom na vyšší fyzický vek dieťaťa, jeho mimoškolské aktivity a zdravotný stav, s prihliadnutím na možnosti a schopnosti rodičov je otec povinný plniť vyživovaciu povinnosť vo výške 180 eur mesačne. S takýmto záverom sa stotožnil aj odvolací súd, pričom v súlade s § 387 ods. 2 CSP poukazuje na závery súdu prvej inštancie.

7. Na základe takto zistených skutočností je možné konštatovať, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd stotožnil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutočný stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 CSP zdôvodnil.

8. Pokiaľ teda v odvolaní otec maloletého dieťaťa uviedol, že je momentálne nezamestnaný a schopný platiť výživné vo výške 100 eur mesačne, s týmto sa odvolací súd nestotožnil. Nie je zrejmé, z akého dôvodu otec ukončil pracovný pomer v Nemecku, prečo (v prípade, že by bol ukončený pracovný pomer) nemôže vykonávať inú prácu a v ďalšom rade neznamená, že momentom ukončenia pracovného pomeru by nemal plniť vyživovaciu povinnosť, nakoľko pre zmenu rozhodnutia sa vyžaduje závažnejšia forma zmeny pomerov a dlhodobosť. Pokiaľ otec uviedol, že k 31. 07. 2023 sa stal nezamestnaným, neznamená to, že takýto stav bude dlhodobo nasledovať a že otec by preto nemal plniť vyživovaciu povinnosť vo výške stanovenej súdom, ktorý pri stanovení výšky výživného vychádzal z jeho možností

a schopností. Iné dôvody, prečo by rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za nesprávne, neuviedol. Z týchto dôvodov potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).